

KVINNORNAS TIDNING

N:o 25. 2:dra årg.

18 Juni 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.

Utgivare och redaktör: INGEBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Losnummer 20 öre.
F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

De många hindren. Av Gerda Melcher.
En hemlighetsfull läkemetod.
Utlandskronika i sammandrag.
Från kvinnovärlden.
Samtal kring litteraturen. Av S. L. Goethe och Schiller.
En enda röst.
Från läsekreten:
Hur sprides smittan?
Frågiva fångar.
Hälsövård.
Ett manligt ord.
Ur sminkets historia.
Hur skall striden utfalla.
Kvalifikationerna.
Den som övertog rollen.

Utlandskronika i sammandrag.

Veckans stora utrikespolitiska händelse är strandandet av det tyska försöket att få ett stort internationellt lån. Den i Paris samlade bankirkommittén, som haft frågan under utredning, har förklarat, att kredit i betydande utsträckning kan beredas Tyskland under förutsättning att det skadestånd landet genom Versaillesfreden ådömts att betala väsentligt nedskrivs, men då Frankrike i motsats mot alla övriga intresserade makter bestämt motsätter sig en sådan nedskrivning, kan något lån icke beviljas Tyskland. Kommittén förklarar sig emellertid villig att återupptaga frågan till ny behandling om och när den franska uppfattningen blir försonligare.

Förklaringen, trots den hovsamma tonen en skarp kritik av Frankrikes för hela världen skadliga omedgörlighet, har livligt kommenterats av världspresen, och den franska ståndpunkten underkänt av en i stort sett enhällig opinion. Särskilt starkt framträder det engelska missnöjet, vilket även ansluter sig till Frankrikes omedgörliga politik gentemot Ryssland ifråga om en reducering av detta lands skulder, och vilken torde komma att göra det pågående Haagmötet lika resultatöst som Genuakonferensen.

I samma mån som den fransk-engelska missämjan skärpes, synas de engelsk-italienska sympatierna stärkas. Den engelska pressen börjar t. o. m., med adress till Frankrike, tala om möjligheten av någon slags allians mellan England och Italien.

Den irländska frågan står tydligen inför en lycklig lösning. Irländarne skola nu gå till val av sitt parlament, Dáil Eireann, och allt talar för att det republikanska partiet under De Valera skall besegras av Collins-Griffithfalangen, som är besluten att antaga traktaten med England, vilken ger Irland full inrikespolitisk självständighet med bibehållande dock av sambandet med det brittiska väldet.

Japan har fått en ny ministär med amiral Kato som chef. Den nya regeringens program går ut på största möjliga sparsamhet inåt och en fredlig politik utåt.

Österrike befinner sig i den mest

De många hindren.

Av Gerda Melcher.

I ett föregående nummer av Kvinnornas Tidning fästes i en artikel, rubricerad "Det första villkoret", uppmärksamheten på, att kvinnan i allmänhet icke kan berömma sig av samma framgång i arbetslivet som mannen.

Själva grundorsaken angavs vara, att det inom alla samhällsklasser är regel att ge dottern en billigare, en mindre gedigen yrkesutbildning än sonen.

Låt oss behålla detta i minnet! Det betyder att kvinnan i arbetslivet redan från början är handicappad, mindre väl ställd i konkurrensen med mannen.

På den arbetsbana hon beträder kommer hon sedan att möta hinder, som icke existera för honom, och hon kommer icke att finna stöd hos de många hjälpsamma krafter, som spela en så viktig, ofta avgörande roll för hans framgång i arbetet. För mannen ligger vägen till framgång öppen och fri, om än icke sällan brant och mödosam. På många banor är det, sedan själva inträdet är vunnet, endast behövt att, under ett försvarligt skötande av tjänsten, åldras för att avancera även mycket långt, och på alla banor kan han genom vidgade kunskaper, duglighet och yrkeskicklighet, kvalificera sig för och även nå de högsta befattningarna. Det finns, om de personliga kvalifikationerna äro för handen, inga hinder för hans avancemang. Icke i statens, icke i kommunens, ej heller i enskild tjänst.

Men åt kvinnan hava staten och kommunerna anvisat ett begränsat arbetsområde, inneslutande endast lägre tjänster. Inga, om än så stora kunskaper, ingen duglighet och energi, om än så betydande, kunna för henne öppna vägen till de högre befattningarna. Må man komma ihåg, att det ofta gäller begåvade kvinnor, för vilka detta fastlänkande vid låga obetydliga tjänster, vilka ligga långt under deras förmåga, måste kännas som ett oförnuftigt, olidligt tvång, en uppenbar orättvisa, som de kunna uthärda endast genom att kväva det för varje duktig människa natur-

förtvivlade fattigdom och nöd med katastrofartat fall av valutan — för hundra svenska kronor får man nu en halv miljon österrikiska! Folket ser sin enda räddning i en ekonomisk anslutning till Tyskland med gemensamt mynt en utväg som helt säkert kommer att ogärna ses av ententen.

I Tyskland har rikspresidenten Ebert vid sitt första besök i Bayern fått ett mycket kyligt mottagande, under det att generalfältmarskalk Hindenburg, som berest Ostpreussen, mottagits med stormande hämförelse av folket och med parader av riksvärnstrupper.

Det preliminärt träffade rysk-italienska handelsavtalet har icke kunnat godkännas av sovjetregeringen som däri icke fått in önskade politiska förmåner.

Och härmed torde punkt för utlandsöversikten kunna sättas!

liga behovet att ge sin största och yppersta arbetsprestation. Det är systemets och icke kvinnornas fel, att deras arbete blir en marsch på stället, under det att deras manliga kamrater befinna sig i ständig rörelse framåt mot de högre, ansvarsfullare befattningar, till vilka de hava rätt antingen genom att endast bli äldre eller i kraft av meriter.

Även i enskild tjänst existera samma för kvinnorna ogynnsamma förhållanden.

För en arbetsgivare är det en självklar sak, en handling av klokhet och rättvisa att taga vara på, uppmuntra, hjälpa fram den dugande manliga förmågan, att befordra, att ge högre lön. Men vilken arbetsgivare känner och handlar så, när det gäller en dugande kvinnlig befattningshavare? Han kan ge henne en krävande, arbetsfylld post, men aldrig en fortskridande befordran till den verkligt ledande ställningen och den däremot svarande höga lönen. I fråga hundra duktiga kvinnor i kontorsvärlden, och alla hundra skola enstämmigt betyga, att vägen framåt och uppåt i arbetet är stängd för dem, icke på grund av uttryckliga stadganden, såsom i fråga om statens och kommunens tjänster, icke heller på grund av deras egen bristande förmåga, utan endast därför att det "nu en gång är så". Ingen chef om än så human och rättfärdig känner sig förpliktad att vid befordringarna inom företaget eller vid lönernas utmätande tillgodose de dugande kvinnliga förmågorna efter samma grunder som gälla för de manliga. Även i enskild tjänst äro kvinnorna sålunda ställda mot en mur, förbi vilken de icke genom någon sin egen ansträngning kunna komma och inför vars trista gråa yta och orubbliga tyngd deras en gång friska arbetsmod och arbetsglädje så småningom skola övergå i helt andra känslor.

Men, invänder man, i det självständiga arbetet äro dock man och kvinna jämställda, och se hur litet kvinnan där i jämförelse med mannen förmår.

De äro icke jämställda! En mängd krafter-träda för mannens del hjälpsamma till, för kvinnans icke.

Varje duglig, företagsam man kan när han för utkomsten upptager en självständig verksamhet påräkna usamt stöd utifrån. I första hand av sina anförvanter, vilka känna det som en skyldighet att hjälpa honom, med pengar, med borgen. Hans vänner och bekanta, de personer med vilka han träder i affärsförbindelse, alla äro intresserade av hans framgång och söka verksamt befrämja den, bankvärlden ställer sig tillmötesgående, anande i honom en framtida god kund, hans politiska partikamrater, medlemmarna i de föreningar och ordnar han tillhör hava honom också i livligt minne, ihågkomma honom, när tillfälle gives, med en order, ett uppdrag, en rekommendation, en teckning av aktier för ett hans projekt el. d.

Är den kvinnlige företagaren lika gynnsamt ställd?

Vad väntar man av kvinnans arbete för utkomsten? Att det skall tillföra henne en ekonomiskt god och en socialt ansedd ställning? Nej, endast att hon nödortfritt skall kunna slå sig fram genom livet och, om möjligt, kunna lägga av något litet för ålderdomen. Man anser det vidare naturligtast och lugnast, att hennes försörjningsarbete försiggår i andras tjänst. Väljer hon den självständiga verksamheten, väcker det mer oro än tillfredsställelse hos de närstående, och man anser, att hennes företag med hänsyn till risken bör hålla sig inom mycket trånga gränser. Hennes anförvanter känna sig icke förpliktade att iklåda sig någon ekonomisk risk i form av penningförsträckning eller borgensförbindelser, och om de göra det, sker det njugett. Bankvärlden är icke heller intresserad av detta lilla kvinnliga företag som, enligt vad man tror sig kunna bedöma, aldrig kan bli någon kund av betydenhet, och den starka känsla av solidaritet mellan kvinnorna, som kommer till syftes på en del områden, efterlyser man förgäves, när det gäller kvinnlig företagsamhet inom arbetslivet.

Helt visst ser man med nöje inom kvinnovärlden när kvinnor lyckas i förvärsarbetet i verkligt stor och beundransvärd stil, men man är icke betänkt, icke villig att göra någonting för att befordra framgången, man nöjer sig med att intaga en passiv, välvilligt avvaktande hållning, och tusenden kvinnliga, vackert började karriärer hejdas på grund av bristande uppmuntran i sin utveckling och bliva icke till något. Kvinnor i vårt land placera miljoner i manliga affärsföretag, men finns det väl några bland dem, som skulle vilja sätta in penningar i företag, startade av än så dugliga kvinnor? För att finna svaret gånge var och en till sig själv!

Inom hela arbetslivet är kvinnan sålunda handicappad, mindre väl ställd i konkurrensen med mannen.

Den stora danska lönekommisionen, bestående nästan uteslutande av män, och tillsatt för att utreda frågan om kvinnans tillträde till ämbeten och om lika lön för manliga och kvinnliga befattningshavare, kunde också i sitt tillstyrkande utlåtande förklara, att en jämförelse mellan mäns och kvinnors arbete vore omöjligt att göra av det skäl, att de i arbetet aldrig tävlat på lika goda villkor utan under förhållanden, som varit gynnsammare för männen än för kvinnorna. Situationen är densamma i alla länder.

Det är de lika goda konkurrensvillkoren som kvinnorna, om de önska verklig framgång i arbetslivet, måste förskaffa sig.

De äro:

1) En lika gedigen yrkesutbildning för dottern som för sonen med stöd av följande skäl: yrkeskicklighet och arbetsduglighet är det enda säkra kapital vår tid och än mer den tid, som kommer, känner; varje kvinna, gift eller ogift, även ur de förmögnare samhällsskikten, kan komma att ställas inför nödvändigheten att genom eget arbete förtjäna livsuppehållet åt sig och åt närstående.

En hemlighetsfull läkemetod.

I nr 6 av Kv. T. hade vi inne en artikel rubricerad "Dolda krafter", i vilken i stora drag redogjordes för en ny helbredagörelsemetod, praktiserad av en viss monsieur Coué i Nancy, Frankrike.

Denne Coué är ingen legitimerad läkare, men han har dock utfört kurer, som gjort hans namn berömt icke blott bland den fäkunniga massan, utan även inom den vetenskapliga världen. Professor Charles Baudoin i Genève, som noggrant studerat den Couéska läkemetoden och dess resultat, har funnit den så pass märkvärdig att han ägnat den en omfattande vetenskaplig avhandling. Vid olika tillfällen har M. Coué därjämte varit inbjuden till London, där han talat inför representativa församlingar av läkare och andra vetenskapsmän. Vid sitt första besök presenterades han för auditoriet av engelske konungens livmedikus, sir A. D. Fripp, vilket måste anses som en synnerligen god rekommendation.

Allt detta förutskickas för att skydda M. Coué för misstanken att vara en äventyrare och charlatan. Vid sina kurer begagnar han suggestion och auto-suggestion. Med suggestion menas, att man inger en annan person en så kraftig föreställning i en eller annan riktning, att denna får karaktären av övertygelse. Vid auto-suggestion inger man sig själv en sådan bergfäst tro.

M. Coué håller före, att människan inom sig äger en hemlighetsfull kraft, med vilken hon, om hon lyckas sätta den i verksamhet, kan påverka icke blott sin kropp i hälsöhanseende utan även ernå en betydande utveckling av sina psykiska färdigheter. Han anser, att denna kraft är identisk med "undermedvetandet", denna hemlighetsfulla företeelse, med vilken vetenskapen, om än motvilligt, börjar räkna för att finna förklaringen till bl. a. vissa hypnotiska fenomen. Man antar, att det är undermedvetandet, som hypnotisörerna stöta på vid sina experiment. Det är en hemlighetsfull följelagare vi, utan att veta det, föra med och som är utrustad med ett minne som bevarar allt vad vi uppleva in i den minsta detalj och även äger andra egenskaper, som kunna vara oss till gagn eller spela oss spratt även då dagsmedvetandet utövar sin kontroll över oss.

Det är med detta undermedvetan-

2) Undanröjandet av alla de hinder i form av lagar, förordningar och fördomar, som hindra de kvinnliga begåvningarna att i statens, kommunens och enskild tjänst nå så högt som deras förmåga berättigar dem samt slutligen

3) Väckandet av kvinnornas solidaritetskänsla på det ekonomiska området, deras förståelse för att detta är själva grundbetingelsen för tillkomsten och utvecklandet av den stora syftande kvinnliga företagareandan, vi så länge väntat på och av vilken vi hoppas så märkliga ting.

de M. Coué vill, att hans patienter skola försöka komma i rapport för att meddela det sina önskningar om allmän förbättring. Han hypnotiserar dem icke, inger dem ingen suggestion, utan begär att de själva och medels autosuggestion skola bota sig.

Och nu komma vi äntligen till den ordination M. Coué ger de hjälpsökande vad de än må lida av. Kanske bör det dock förutskickas att han icke tror på läkedom under alla förhållanden. Ett ben, en arm, som är borta kan icke växa ut igen, ett organ som är förstört kan icke förnyas.

Näväl, M. Coué ordinerar så här: "Varje morgon, innan ni är fullt vaken, och varje aften, när ni gått till sängs, så slut ögonen och mumla tjugo gånger i följd denna formel: *Dag för dag blir jag i alla avseenden bättre och bättre!*"

Som synes är denna formel mycket allmänt hällen och den anses i sig innesluta en önskan om både fysisk och psykisk förbättring. Den ena får icke skiljas från den andra, vilket är en smula förargligt för dem som gärna vilja ha en sundare kropp men finna en själens förbättring mindre åtråvärd. — Den Couéska trollformeln torde även inbegripa stegrad intelligens och ökat vetande.

Nu ge vi åter ordet till M. Coué: "Det är fördelaktigt att vid formelns framsägande använda ett snöre med 20 knutar eller ett radband med tjugo kulor, så att man icke behöver ägna någon särskild uppmärksamhet åt själva räkningen."

När ni upprepar formeln, fortsätter M. Coué, så låt den få karaktären av en autosuggestion. Hys förtroende, tro! Ju större trovissighet, dess snabbare och större effekt!

Slutligen när hälst ni, dag eller natt, erfar någon kroppslig eller själslig plåga, så försäkra er själv, att ni icke medvetet vill medge dess existens utan att ni äger förmåga att låta den försvinna. Slut, om möjligt, ögonen och isolera er i era tankar från yttervärlden, för er hand lätt över det ställe av er kropp, där ni förnimmer plågan, eller över pannan om det är en själslig smärta, och säg högt och så snabbt som möjligt: *Det går!* Fortsätt tills det onda givits med sig. Förfar på samma sätt om plågan åter skulle giva sig tillkänna.

Kom ihåg att allt detta måste verkställas på ett enkelt och naturligt sätt och framför allt utan ringaste viljeansträngning."

För de flesta är troligen allt detta ren och oförfalskad dårskap. Men man kan dock ej utan vidare avfärda hela saken som ett dumt och värdeöst påhitt. M. Coués många lyckade kurer äro ett faktum. Att märka är att Londontidningarna, de största bland dem, nästan utan undantag, behandla fallet Coué strängt sakligt och med aktning.

"Daily News" skriver: Det märkligaste ifråga om den Couéska metoden, vilken söker bota de svåraste mänskliga lidanden genom en enkel och smärtfri kur, är enligt vår åsikt det allvarliga intresse den väcker in-

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"Göteborg
meddelarBrand- o. Avbrottsförsäkring
samtLiv-, Livränte- och Kapital-
försäkring.OBS! Sveas förmånliga
BARNFÖRSÄKRINGAR!INBROTTSFÖRSÄKRA i Sveas
dotterbolag ASTREA.

om hela läkarevärlden såväl här i England som utomlands."

"Jag är en lärjunge till M. Coué", skriver mr James Douglas i "Daily Express", "därför att jag vet att anden behärskar världen utanför kroppen liksom den värld som finnes inom kroppen. Om hela världen kunde förmås att tro, att världen dag för dag i alla avseenden blir bättre och bättre, skulle också världen bli bättre. Men världen har i stället fallit i den vanan att tro, att den dag för dag i alla avseenden blir sämre och sämre. Alla säga att allt är usest i denna den uslaste av alla världar. Vi höra dessa olyckstjut och vi deltaga själva i tjuet. — Om alla tidningar i varje stad, i varje land ville uppstamma en munter körsång, buren av glattigt hopp skulle olyckstjuttet drunkna däri och världen bli bättre och bättre.

Det är inte nog att säga, att man själv varje dag och i alla avseenden blir bättre och bättre. Man måste också tro att alla andra människor undergå samma förvandling till det bättre. Optimisten är altruistisk och pessimisten egoistisk.

Altruist är den man, säger M. Coué, som finner glädjen utan att söka den, och pessimist är den, som söker glädjen utan att finna den. Pessimism är den mest ytterligt gående formen av egoism, optimism är den högsta formen av altruism. Det är själviskt att vara dyster, ty dysterhet är en smittosam sjukdom, mot vilken säkerhetsåtgärder böra vidtagas. Det borde finnas isoleringssjukhus för dystra människor."

"Det finns, så långt vi förstå, endast sunt och gott i den Couéska förbättringsmetoden", skriver "Daily Chronicle". "Tänk er själv frisk! Tänk er själv glad! Kasta bort alla sjukliga inbillningar! — Kan man tänka sig en bättre sinnesförfattning för livets alla förhållanden än denna?"

"Westminster Gazette" skriver: "Utan tvivel spelar M. Coués personlighet en viktig roll i hans kurer. Patienten går full av förtroende till honom, men till sist måste han dock söka hjälpen hos mig själv, när M. Coué aldrig med maktmedel griper in. Han ordnar till den hälsogivande föreställningen, men det är endast patienten själv som genom att upptaga denna föreställning som egen övertygelse kan förläna den helande kraft. Vi börja just nu att få ett första begrepp om det vittomfattande inflytande som utövas på vårt dagliga liv av de suggestioner, vi från skilda håll mottaga. M. Coués bidrag till vår kunskap i detta ämne är särskilt värdefullt."

"Det är", skriver "The Nation", "ett slags helbregdagörelse genom tron, vunen i kraft av patientens personliga inbillning. Ingen förnekar inbillningens makt. Vem har icke sett en moder kyssa det onda stället gott, varefter barnet tystnar och icke längre känner någon smärta. Vem har icke haft tillfälle se huru ett barn känt smärtan fördubblad genom omgivningens okloka deltagande? I båda fallen är det barnets fantasi som är i aktivitet, till ont eller gott, ehuru suggestionen ju kom utifrån."

Vi nöja oss med dessa citat, vilka böra hava visat våra läsare att det ändå kanske ligger något i den Couéska trollformeln och att den kan vara värd ett experiment.

Det bör tilläggas, att helbregdagörelse genom tro är en företeelse, som länge varit känd. Man har i allmänhet antagit, att den verkande kraften funnits utanför den sjuke. Men från vetenskapligt håll har även påpekats, att den helande kraften funnits inom den sjuke själv.

"Hur kan denna tro återskänka hälsa? har vid ett tidigare tillfälle dr S. frågat i den danska tidskriften "Meddelanden till den kristliga läkarforeningen", i vilken han recenserat ett vetenskapligt verk i ämnet. Hans svar blir: "Den nyare tidens moderna forskning ger oss några förklarande anvisningar: det undermedvetna själslivet är ständigt sysselsatt med att vidmakthålla den jämvikt, som vi kalla hälsa.

Tro kan stimulera det undermedvetna själslivet, vilket, såsom ofta visas hos hysteriska personer, är i stånd att framkalla vilka lekamliga förändringar som helst, från temperaturstegring till sår och andra kroppsliga åkommor. Med hänsyn till helbregdagörelsens förhållande till sig principielement på samma sätt."

Intet nytt under solen! Men det nya med M. Coué är att han funnit ett system för helbregdagörelsen, att han skänkt sin trollformel!

Från kvinnovärlden.

Internationella kvinnorrådet, för vars arbetsuppgifter vi redogjorde i föregående nummer i samband med omnämmandet av dess exekutivmöte i Haag, kommer att ha en liknande sammankomst i Köpenhamn år 1924. Sitt nästa världsmöte 1926 kommer förbundet att förlägga till Amerika. Rådets nuvarande president, schweiziskan Madame Chaponière-Chaix, har på grund av sjuklighet avstått sig denna befattning, vilken för återstoden av femårsperioden eller till 1926 upprätthålles av lady Aberdeen som före Madame Chaponière-Chaix innehade denna krävande post och skötte den på ett överlägset sätt.

Från det nu avslutade Haagmötet hava vi mottagit ett referat, för långt att i sin helhet återgivas. För att emellertid visa vad mötet sysselsatte sig med meddela vi här nedan några av de ämnen, som diskuterades:

Rörande frågan "Kvinnornas insats i bekämpandet av könssjukdomar" höllos föredrag av bl. a. doktor Wester-Hallberg, Stockholm, som redogjorde för den svenska lagstiftningen ifråga om könssjukdomar, doktor Gertrud Bäumer, Berlin, som lämnade en motsvarande redogörelse för tyska lagstiftningsåtgärder samt av mrs Morgan, London, som behandlade frågan från moderns ståndpunkt. I diskussionen om kvinnorrörelsen med hänsyn till kvinnornas ställning till de olika politiska partierna, till den allmänna moralen o. till kvinnornas deltagande i samhällsarbetet höllos föredr. av mrs Shackey, England, den franska advokaten M:me Vérone, holländskan Nina Mönema och doktor Maria Lüders,

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Samtal kring litteraturen.

II.

Englands redan klassiska litteratur skulle varit oerhört mycket fattigare utan Charles Dickens namn. Den som ännu ej läst hans berömda roman David Copperfield har en stor njutning kvar i livet.

Nu i erinringen står den store brittens verk för mig såsom några fjärran, men välbekanta platser, vars träd jag hört susa, vars gator och vägar jag gått, och vars människor jag känt under en hel livslängd. Denna känsla är hos mig så stark att det i högsta grad skulle förvirra mig, om jag exempelvis en dag stod på Yarmouths strand och ej återfann mr Peggottys prämbus eller bland de på stranden promenerande plötsligt fick se mrs Peggotty Barkis' fryntliga trotjänareansikte eller åtminstone mötte människor som kunde utpeka det hus, vari hon bott. Så livslevande har hon vandrat in i min inbillning direkt från Dickens roman och existerar alltjämt däri mera livslevande än hundratals människor som verkligheten fört mig samman med.

I vilken roman över huvud lyster vardagsrummets vinterlampa med klarare sken, tråda människorna dig närmare än i Dickens David Copperfield. Vem ser ej den sällsamma uppenbarelse miss Betsey Trotwood, ryggar tillbaka för svärtan i mr Murdstones karaktärsfasta blick och följer med spänning och undran det äventyrliga herrskapet Micawbers alltid lika spännande och undersanna livsöden. När har någonsin engelsk humor eller någon humor i världen skapat ett dräpligare galleri av människor i en mera förtjusande ram av poesi och vardag än Dickens i denna roman! Den ende av bokens personer man aldrig riktigt tydligt ser för sina ögon är David Copperfield själv. Men han förnimmes desto starkare som bokens blick och själ. Och ville man giva denna blick och själ en synlig hamm skulle den ofrivilligt antaga de skaldiskt själfulla och aristokratiska dragen i författarens egen bild.

När man betänker vilken slump det ofta är som avgör, huruvida man kommer att läsa en bok eller icke, så är jag särskilt varmt tacksam den slump som förde David Copperfield i mina händer. En sådan bok gör livet många dagar soligare och rikare och synes mig många gånger överglänsa det arbete som annars av flera sättes främst bland Dickens verk, den även i sitt slag underbara och ouppnådda romanen Lilla Dorit.

Det är som att ur solskenet tråda in i skuggan att efter dessa båda

Berlin. — I fredsfrågan talade mrs Corbett-Ashby, London, M:me Avril de St. Croix, Paris, Frau Minor, Wien, och mrs Rieder, Amerika.

Den tyska kvinnliga naturforskaren fröken Hedwig Fitzler har utnämnts till ordinarie professor vid universitetet i Rio de Janeiro och samtidigt kallats till hedersdoktor vid universitetet. Professor Fitzler har bl. a. särskilt utmärkt sig vid genomförandet av Amazonflodens gebiet.

Brasilien har i dagarna fått sina första kvinnliga flygare. Det var tre som samtidigt erövrade sina certifikat.

böcker nämna Dostojewskys Raskolnikow. I hela världslitteraturen intar den ett rum för sig. Det är ett underverk, som förblir författarens hemlighet, hur denna bok skrivits, hur hela detta oändligt fina nät av samvetskalv spunnits och vävts samman, som slutligen fullständigt kringssnarjer och faller brottslingen — ideologen Raskolnikow. Man ser ingen av detta arbetes fogar, ingen ting är där gjort efter förebild, efter någon slags litterär norm.

Hela boken verkar inspiration — clairvoyans, ockultism. Man läser ett par sidor, gripes och förflyttas omedvetet in i denna egendomliga, ockulta stämning, som sedan med något av drömmens intensitet vilar över varje rad, varje ord i denna häpnadsväckande bok.

Att söka skildra dess handling vore lika absurd som att söka ge ett begrepp om hur fascinerande en människa varit genom att visa hennes skelett. Handlingen är här det oväsentligaste. Det psykologiska händelseförloppet allt. Furst Krapotkin har i sin ryska litteraturhistoria anmärkt att sådana män som Raskolnikow icke mördar. Nej, i civiliserade, i lyckliga samhällen kanske icke. Och när det såsom här sker i Ryssland och sker såsom en följd av fattigdom, lidande och social förnedring förlägger ej heller en sådan författare som Dostojewsky tyngdpunkten till själva handlingen utan till det som följer efter densamma: Raskolnikows samvetskalv. Man måste själv ha genomlevat en Dostojewskys sorgliga liv för att märka en sådan lidandets psykologi som den, vilken genomlyser hela denna märkliga och patologiskt betonade roman vilken förutom rangen av ett enastående analytiskt mästerverk även utgör ett av de fruktansvärdaste anatemena den ryska intelligensaristokratien höjt mot en neslig despotisms outhärdliga kvalm och tryck.

Hur strålande och friskt står ej mot detta verk Tolstoys väldiga fredsepos Krig och fred. Romanen hör, egendomligt nog, ej till Tolstoys mest lästa, ty givet är den en av hans allra yppersta. Det finns däri scener, karaktärer, djärva och ypperliga målningar, som man aldrig glömer. Flera utav dem torde ha varit upplevade, exempelvis den förtjusande skildringen av två av huvudpersonernas sätt att förklara varandra sin kärlek — episoder från slagfältet — den med utomordentlig målerisk styrka skildrade bacchanalen, typisk för hur överdådigt icke allena Ryssland utan hela den civiliserade världens jeunese dorée kan roa sig, den oförgätliga scenen där Tolstoy på eget temperament ger svart-sjukan fritt utlopp m. m., m. m. Ett jätteverk av en rysk ädling, som sett sitt land i genomskärning alltifrån de yppersta kretsarna ned till de lägsta, och som sålunda samtidigt med en roman skrev ett stycke av Rysslands historia — en historia som redan nu i dubbel bemärkelse hör det förgångna till.

I en följande och sista översikt skola erinras om ännu några av litteraturens främsta verk, som måhända för en del av Kvinnornas Tidnings läsare kunna bli nya och kärkomna följeslagare under sommarens långa vilodagar.

S. L.

TREVLIG och INTRESSANT

FÄRSKA
NYHETER
VÄRDEFULLT
INNEHÅLLGÖTEBORGS
MORGONPOSTDen största
morgontidningen

Goethe och Schiller.

Stora mäns vänskap överleva såsom deras livsverk dem själva. Oftast ha de i denna känsla för en förtrogen nedlagt så mycket av sina tankar och sitt hjärta, att den bildar en del av deras karaktär, deras liv.

Goethes och Schillers vänskap är världsberömd. Förevigad bl. a. i den berömda dubbelstatyn i Weimar av de båda diktarna, var den grundad på en andlig överensstämmelse och jämbördighet, som fullkomligt bar över de stora olikheterna i deras naturer i övrigt. De förblevo ej såsom Tegnér och Geijer inom den svenska litteraturen dessa båda örnar som från skilda klippspetsar undrande och utan närmande betraktade varandra.

Sedan Goethe och Schiller mötts skildes de icke mer. Om Goethe var spegeln, som med klarhet och sanning återgav tingen, var den 10 år yngre Schiller kratern i ständig eruption. De voro båda geniala nog att fullt kunna uppskatta varandras värde och båda stora nog att kunna erkänna det. I Tyskland fanns vid denna tid icke en diktande till av deras monumentalitet.

Schillers alltför tidiga bortgång blev därför också en av Goethes svåraste förluster. Heinrich Voss berättar i sin brevsamling en ganska sällsam episod, som antyder att Goethe redan månader i förväg anat densamma. Sista nyårsdagen Schiller levde — år 1805 — skrev Goethe ett gratulationskort till honom. Vid genomläsandet märkte han, att han ofrivilligt skrivit "den sista nyårsdagen" i st. f. den ånyo inträdda eller något liknande. Fylld av skräck rev han sönder kortet och begynte skriva ett nytt. Men även denna gång kunde han endast med möda avhålla sig från att skriva något om "den sista" nyårsdagen.

Hans aningar skulle fort nog besannas. Schiller, som länge lidit av en vacklande hälsa, nedlades kort därefter på den sjukbädd, som väl dock ingen på verkligt allvar förutsåg skulle bli hans sista. Endast denna omständighet förklarar den bestörtning, som vid budskapet om hans död den 9 maj på e. m. grep vänkretsen omkring Goethe. Ingen hade mod att framföra den sorgliga underrättelsen. En av vännerna i diktarens närmaste omgivning avlägsnade sig uppörd och utan att taga avsked, bland de övriga rädde en allmän nedslagenhet och förvirring. Gripes av onda aningar sade Goethe slutligen:

— Jag märker det, Schiller måste vara mycket sjuk?

Men ingen vågade säga honom sanningen, och själv liksom fruktade han att nalkas den. På natten hörde man honom gråta. Följande morgon sade han till en väninna:

— Icke sant, Schiller var mycket sjuk i går?

I stället för att svara började denna att snyfta.

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR

Korsgatan 4, Telefon 8462

Rekommenderas!

SOMMARHATTAR!

Utsökt fina och vackra.

Paradis, Cross, Esprit,
Blommor och Plymgar-
neringar synnerligen för-
delaktigt hosHildur Sandegren Kungsgat. 10,
Telef. 6752.

— Han är död? — frågade Goethe med fasthet.

Sanningen stod nu med ens klar för honom. Och överväldigad be-täckte han ögonen med sina händer.

En obehärdad klagan och jämmer låg Goethes hela karaktär emot. Även i sin djupaste smärta bevarade han denna för honom utmärkande jämvikt och överlägsenhet inför situationen, som vid det bekanta mötet mellan Napoleon och Goethe föranledde käjsaren att yttra de bevingade orden: Voilà, un homme! (Se där en man!)

De närmaste dagarna efter Schillers död undvek han människor och slöt sig inom sig själv. När han sedermera talade om den bortgångne var det endast för att återkalla de vackraste minnena från deras samlevnad och i erinringen framkalla bilden av denna underbara personlighet, hos vilken allt, enligt Goethes egna ord var stort och stortartat utom ögonen, som voro milda. Schillers sista brev till Goethe, skrivet d. 24 april 1805, bevarade denne hela sitt liv såsom en helgedom bland sina skatter.

Kvalifikationerna.

En lärarinna i ett amerikanskt college för flickor intervjuade med tanke på sina disciplinär ett tjugotal män, som hon kände, läkare, jurister, lärare, lantbrukare o. a. för att få reda på vilka egenskaper man- nens skattade högst hos kvinnan som make.

Varenda en sätte som högsta kvalifikation förmåga att väl sköta ett hem. Därefter kom som önskan nr 2 en god hälsa. En sjuklig hustru betecknades som den svåraste olycka. Vidare önskade man självbehärskning, ett jämnt, gott och älskvärdt sinnelag, redbar karaktär, vårdad uppfostran och ett gott förstånd.

Ingen enda begärde lärdom. Ingen enda nämnde förmögenhet eller god samhällsställning. (Vad som dock mest förvånar är, att ingen enda sade något om skönhet eller utseendet över huvud taget, något som ju dock, enligt erfarenheten, spelar en just ej oviktig roll i föreliggande fråga. Förklaringen ligger nog däri, att det är något helt annat att i lugn och ro sitta och fundera ut en idealhustru åt sig än att välja en brud. I förra fallet talar det nyktra förståndet, i det senare råder känslan med suverän makt.

Cloettas

Vanilj Choklad N:r 4.

Förnämsta svenska fabrikat.

Offentliga nöjen.

LILLA TEATERN.
Varje afton kl. 8 e. m.
Söndag två förest. kl. 7 o. 9.

En piga bland pigor.

Lisebergs Friluftsteater.
Varje afton kl. 8.
Skrattsuccesen

Den gamla herrgården.
Lustspel i 3 akter av Oscar Wennersten.
Servering från kl. 6 e. m.
Biljetter 4:-, 3:-, 2:- och 1:-.

Slottskogens Friluftsteater.
Direktion: Gerda Thomée och Carl Barcklind
Varje afton kl. 8

Inspektorn på Siltala.
Tel. 12084 kl. 12-2.

Vita Bandet
Slottskogen

MUSIK VARJE AFTON
av en avdelning ur
Göteborgs Symfoniorkester.

Var lunchar man bäst?

Eggers Sommarterass

Rich Konditori - Restaurant, Kors-
gatan 13, 1 fr. Tel. 10779

Stora Teaterns Restaurant
Luffigaste och soalaste i staden
Tel. 3273

Vita Bandet
Kungsgatan 41 - Telefon 10789

Vollmers Meeths, Thesalong

En fråga och ett svar.

Det fanns en tid, då kvinnor inte brydde sig om mat, då de på en tågresålika gärna tärde sina medhavda smörgåsar som de på järnvägsrestauranterna intogo en god middag, då husfaderns bortavaro betydde en oerhörd försämring av den husliga matsedeln, då den självförsörjande kvinnan levde på torskaffering o. s. v. Denna kvinnliga oförståelse för att maten dock är halva födan — kanske också panningfrågan spelade in! — håller på att försvinna och kvinnorna börja verkligen att både med intresse och nöje tänka på maten, inte bara för släktets manliga del utan även för sin egen. Och nu äro vi äntligen framme vid den springande punkten i den här betraktelsen.

Låt oss antaga — Ni kommer till Göteborg antingen som tillresande från annan ort eller, bofast som ni är i staden, endast från sommarnöjet för att verkställa antingen de angenäma inköpen i de hundra och en damaffärerna eller den verkligen tunga pålaga, som kallas torgning, och ni behöva något som ytterligare ökar livets behag eller som kan återställa era hårt ansträngda krafter. Var skall ni luncha? Till svar på denna fråga hava vi anskaffat några annonser, som ni återfinna här ovan under det vackert dukade inbjudande bordet.

Stora teaterns restaurang där uppe i andra våningen känner ni till den? Gör ett besök och ni skall bli förtjust i dess luftiga svala matsal och i den materiella välfärd som där bjudes. — Eller ni kommer med eller skall med tåget, och alldeles vid statens station har ni Eggers sommarterass, där ni finner just den tillflykt ni söker, en ljus luftig sal, ett gott bord och utanför Drottningstorgets starka trafik, mot vars rastlöshet den vila ni just njuter kontrasterar så behagligt.

Befinner ni er i stadens affärscentrum har ni Vollmers-Meeths tesalong som en lockande oas att fly från till.

En enda röst.

Några reflexioner i anledning av Hyreslagens avskaffande.

Den panik som förutspåddes skola uppstå hos svenska medborgare, sedan hyreslagens avskaffande med en enda rösts majoritet gått igenom, har hittills grasserat endast i tidningsspalterna. Den stora förhvirvande allmänheten har tagit förlusten av kristidslagarnas sista skyddspatronat med ett förvånande lugn. Huvudstadstidningarnas plötsliga överflydda annonsspalter med lediga våningar med tydligt utsatta hyrespris och utan en blinkning om oerhörda avträdesummor ha också än en gång visat att allmänheten alljämt besitter den divinatoriska förmåga som gör dess röst till Guds röst.

Apropå röst fylles man av undran vilken röst det var som uppe i riksdagen räddade situationen för svenska folket. Och vilka som voro denna rösts motiv. Den som skriver dessa rader hyser den bestämda uppfattningen att de voro av i högsta grad privatpolitisk natur. Att man har att söka pudelns kärna i den världsbekanta frågan: Oü est la femme!

Ty det har varit synd om många äkta män under dessa våningsbristens redan framfarna dagar. Synd om dem, när deras fruar börjat vantivas i de våningar de redan haft, och uppdraget blivit lagt på mannen att skaffa en ny. Det är många förut lyckliga äktenskap som under dessa år blivit härden för dagliga tvister och scener på grund av endast detta problem.

Mannen har i ett sangviniskt ögonblick lovat hustrun en ny bekväm och solig våning i stället för den gamla förfallna, kalla, och trånge, som nu frestar på hennes hälsa och lynne, och hustrun har trott på hans löfte. Morgon, middag och kväll har hon frågat honom, om han lyckats.

— Min vän, har han slutligen sagt, bed mig ta ned en stjärna från himlen och jag kan lika gärna göra det som att skaffa en våning, när ingen våning finns.

Pang! Härmed har husfriden o-hjälpligt skjutits i sank.

Fruen har upprörd erinrat om alla de människor hon hört fått våningar och om vännerna Djurstroms som hon vet fått det. Men förklaringen ligger i öppen dag. Hr Djurstrom är en man med energi, en man som kan... Och mannen har nu fått veta att han ingen man är, att han icke bryr sig det minsta om vad hans familj får lida genom golvdrag, droppande tak, rykande kakelugnar och det eviga, osunda mörkret åt norr.

Och temat har malts som på kvarn, dag ut och dag in, men alltid lika resultatlös.

Jag undrar om den röst som avgjorde i riksdagen tillhörde en sådan man. I så fall måtte han ha resonerat: Värre än nu kan det ej bli. Hyresnämnden har icke kunnat skaffa mig en ny våning, ej heller förhindra att min gamla höjts med 50 proc. Livsmedlen kommo, när livsmedelskommissionen föll — återstår nu att se vad som kommer, när hyresnämnden är borta. Also — lass basen!

Och han har skrivit de betydelsefulla bokstäver, vilkas verkan redan nu kan förnimmas ute på den allmänna hyresmarknaden, och som vi hoppas även snart nog inom äktenskapen skola sona vad bostadsbristen så länge brutit.

En redan försonad Xantippa.

En ljus, väl ventilerad lokal med ett överflöd av alltid friska blommor, en frestande buffé och liksom de nyss nämnda ställena ett lunchbord att glädjas över. Glöm ej heller konditori-restaurangen Rich, ett trevligt, lugnt ställe med välkött kök och en briljant utsikt över de båda livligt trafikerade Kungs- och Korsgatorna i vars korsning det ligger, samt ej heller Vita Bandet i det gamla patrierhuset Kungsgatan 41, en restaurang som blivit populär icke blott för sin vackra lokal utan även, och främst, genom sitt goda bord och sina facila priser.

Från läsekretsen.

Hur sprides smittan?

Redaktionen av Kvinnornas Tidning.

Med djupaste intresse och erkänsla till författaren har undertecknad läst den utomordentligt manande och behjärtansvärda artikeln: Hur sprides smittan? införd i nr 24 av Eder ärade tidning.

De av det allmänna rättsmedvetandet tanklöst förbisedda synpunkter som däri framläggas väcka hägkomsten av ett för en sida av frågan betecknande samtal, som insändaren av dessa rader vid ett tillfälle hade med en fängelsedirektör vid ett av landets större länsfängelser. Som dessa uttalanden av en sällsynt upplyst, human och i allo vördnadsvärd man, vilken under mer än en halv mansålder genom dagliga besök och samtal i cellerna följt fångarnas liv, helt visst kunna påräkna ett allmännare intresse, vore jag förbunden att genom Eder värderade tidning få dem förda vidare till läsekretsens kännedom.

Samtalet ifråga föränleddes direkt av en del sensationella referat som just då genomgingo pressen från en pågående och synnerligen pinsam rättegång.

Jag hör ännu det föräkt och den harm som genomtonade hans ord, då vi kommo in på detta ämne. För honom, som kände det djupa lidandet innanför fängelsets murar, och som i fångarna lärt sig se icke en hop dömda brottslingar utan ängerfulla, olyckliga och beklagansvärda människor, framstod varje sensationellt referat från rättegångssalarna såsom fullkomligt ovärdigt den press som framförde det och varje brottmålsreferat över huvud såsom en företeelse utan allt offentligt berättigande.

Han uttalade såsom sin oförbehållsamma mening att referenterna icke veta, vad de göra. Om de kände verkningarna av sina handlingar så väl som han, skulle de enligt hans förmenande sannolikt aldrig mera, i syfte att skriva något rafflande för läsekretsen, beträda en rättegångssal.

En mångårig erfarenhet hade lärt honom, att ingenting synes den brottslige så fruktansvärt som anblicken av dessa män kring referentbordet, som under förhöret i detalj nedskrivna hans förnedrings historia för att sedan sprida den i tusentals exemplar till en sensationslysten allmänhet.

För mången fånge blir medvetandet att hans namn cirkulerat i alla tidningar det ständigt blödande och oläckliga såret under hela hans fängelse-, ja kanske livstid. Han kan avtjäna sitt straff, han kan genom ett exemplariskt uppförande återvinna sin omgivnings förtroende — men detta, vad han förlorat genom ett offentligt vanhedrat namn — kan aldrig gottgöras.

I stället för att längta efter befrielsens timme fyller den honom med fruktan. Vad väntar honom när han kommer ut? Han är ju en redan socialt dödad man. Offentlig nesa vilar icke allenast över honom själv utan även över dem som oförskyllt fått lida med honom för hans brott — kanske en äldrad moder, en oförvittlig fader, syskon, som fått sin bana stäckad, en av sorg bruten hustru, oskyldiga, men genom hans förnedring brännmärkta barn.

Min sagesman hade på sin ansvarsfulla post sett så mycken förtvivlan skapas kring ett brott enbart genom det hjärtlösa och upprörande sätt, varpå det offentliga behandlades, att han var fullt och fast övertygad om, att ingen referent, som sett detsamma, någonsin mer skulle vilja fatta i en penna för att bidraga till detta eländes vidare utbredning.

När det dock icke förty i våra dagar blir alltmera vanligt att jätterubriker förbehållas alla slags kriminella företeelser inom våra samhällen, medan allt gagneligt människoverk får nöja sig med en vida anspråkslösare plats, har en artikel som "Hur sprides smittan?" framlagt ett allvarsord, som icke får falla till marken och glömmas.

Gustaf Byrmans Enka

10 Korsgatan 10
Göteborg

Manufaktur-, Kapp- & Palsvaruaffär.

Presentkort. Tel. 1913.

Det kunde vara av allra största intresse att veta hur andra bland en för grov sensationslystnad anklagad allmänhet ställa sig till frågan. Är det verkligen så att det finns människor som beredas en njutning genom att dag efter dag, vecka ut och in så långt året är läsa om sina medmänniskors olycka och fall? Eller rör sig icke fastmer på djupet av många människors rättsmedvetande en annan känsla vid läsandet av dessa ohyggliga eller tragiska skildringar — en känsla, om icke alltid av medlidande, så av olust och obehag att få fantasien förenad, tanken förd in på motbjudande vägar och över huvud hela uppfattningen om mänskligheten förskämd.

Om det är alla eller endast ett fåtal av allmänheten som känner det så är ju omöjligt att avgöra. Min tro är att det är många. Min djärva dröm är att det en gång skall bli alla.

Kvinnornas Tidning, som öppnat sina spalter för frågan, skulle kanske även genom en vädjan till sin läsekrets om dess uttalande i ämnet kunna bringa upplysning i spörsmålet, huruvida skulden till att dessa andliga pesthårdar vidmakthållas ligger hos allmänheten — eller om densamma är att söka på annat håll.

E. W.

Frigivna fångar.

Till Kvinnornas Tidnings Redaktion.

Anhålls att plats för nedanstående meddelande benäget måtte beredas i Eder ärade tidning.

Eftersom vi kvinnor nu äro nog lyckliga att ha en egen tidning, tager undertecknad sig härmed friheten bedja få använda detta organ för ett upprop till vårt lands kvinnor.

Hur skulle det vara om alla kvinnor över hela landet enades i den punkten, att, i likhet med vad som sker inom barnavården med tillsättande av barnavårdsmän, även i fall rörande de frigivna tvångsarbetskorna, utse lämpliga vårdarinnor, vilka skulle ha till uppgift att taga sig an flickorna och bistå dem med hjälp och råd, så att de verkligen kände sig äga ett stöd och någon som ville dem väl, höll av dem, trots allt, och ville lägga framtiden litet tillrätta för dem — en vårdarinna för både deras kropp och själ — när

och rörelse. Hon tackade honom o-hörbart.

Han stängde vagnsdörren, sade "hem!" till kusken och vände sig bort. Vagnen rullade bort.

Då brast något i Marions inre. Hennes andra jag: kvinnan, den verkliga kvinnan, den hos henne, som hon låtit hungra och törsta och hållit nere, reste sig och ropade förtvivlat: "Förlåt honom! Vad är livet utan honom. Tänk på dessa sista 10 år. Fanns där en dag under dessa långa år då du inte längtade att bara få se honom. Fanns där en enda dag, som du inte gärna hade ofratt din rikedom och lyx för en koja med honom? Och nu har han åter kommit i ditt liv. Han älskar dig ännu. Skall du förlora honom på nytt? Du var ofördragsam och du vet det. Gå tillbaka till honom, knäböj på gatan och bed om hans förlåtelse. Fort! Fort! — innan det blir försent.

Den andra kvinnan hos henne, hon som övergivit honom, slöt sina öron. "Nej, nej, jag hade starka skäl för att bryta med honom, och dessa skäl äro de samma i dag som för tio år sedan."

Den som övertog rollen.

Av MARY CHOLMONDELEY.

Övers. fr. engelskan för denna tidning av —.

Var och en hade brätt att komma hem. Marion dröjde ett ögonblick i samtal med regissören, och så gingo de ut tillsammans genom den kungliga logens privat-utgång, där hennes vagn väntade. Just som de nådde dörren kallade någon på regissören, och en vaktmästare släppte ut henne.

Vid sidan om vagnen i regnet stod Delacour och höll vagnsdörren öppen. Han var klädd i en trådsliten överrock och höll sin hatt i handen.

Åter möttes deras ögon i en lång blick. Hans, dyster, melankolisk, ödmjuk, hade en bön i sitt djup.

Hon tycktes innesluten i ett stålharnesk, som omöjliggjorde både ord

I VARJE SVENSKT HEM

som vill följa dagshändelserna inom politikens, handels-, konstens och litteraturens område **läser man numera**

GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

De bästa HANDSKAR och det rikaste urval

Drottningg. 24 HANDSKOMPANIET Tel. 15379

de efter frigivningen utkomma och oftast ha känslan av "att alla peka finger åt dem".

Vi ha ju visserligen föreningar och institutioner av olika slag, som ha till uppgift bl. a. att omhändertaga frigivna, men jag tror ändå inte att resultaten på denna punkt blivit så stora. Hur skulle det vara om inom husmoders-, sy- och skyddsföreningar bildades ett råd, som hade till uppgift att anmoda kvinnor om att bli en de kvinnliga fångarnas vän och vårdarinna. Jag tror detta är ett ämne, som ligger oss alla kvinnor varmt om hjärtat och alla känna vi säkert starkt ansvaret gent emot våra fallna stackars systrar, och jag tror vi böra anse det som vår plikt att söka utplåna denna svarta fläck från samhället.

I samband härmed ville jag fråga. Skulle det inte kunna låta sig göra, att, i likhet med vad som sker i Danmark beträffande "Fængselhjälpen", i Eder ärade tidning gratis på tider då det kan låta sig göra, få införa annonser angående platsanskaffning åt de från anstalten frigivna tvångsarbetskorna.

Jag har blivit upplyst om, att så gott som alla danska tidningar gratis emottaga dylika meddelanden om att plats sökes av de straffade och frigivna och att detta system har lett till synnerligen goda resultat, varför jag, i denna samhällets gemensamma

angelägenhet, vågar bedja Redaktionen godhetsfullt taga initiativ till ett dylikt förfaringsätt även i vårt land genom upplåtande av plats i Eder tidning för dylika annonser.

Det gäller naturligtvis att få dessa flickor utplacerade i goda hem på landet eller på ett ordentligt arbetsfält, om de för framtiden skola kunna räddas och bliva nyttiga samhällsmedlemmar. Faran för dessa kvinnor är ju, att de, om de vid utskrivningen härifrån icke ha något arbete, åter och åter komma hit. Det är för att om möjligt slippa få dem att gå ut och in i anstalten, utan i stället få dem till att bli goda och dugliga arbetare i samhället, som jag dristar mig tillskriva Eder.

Jag tilläter mig sluta med några ord ur Kvinnornas Tidning: "Vad vi behöva är färre reformatorer, men flera som verkligen uträtta något". I hopp om att dessa mina rader komma att leda till några initiativ och goda resultat, vill jag endast till slut tillägga, att alla upplysningar som önskas, med största beredvillighet skola bliva lämnade.

Högaktningsfullt
Ingrid Wisén.
Assistent vid Statens tvångsarbetsanstalt i Landskrona.

Sommarmöbler

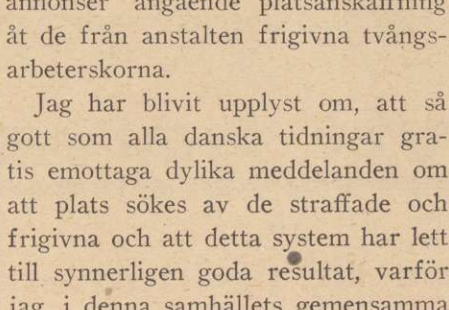
Trädgårdsmöbler
Hängmattor
Vilstolar
Lastvagnar
Crockettspel m. m.

Göteborgs Slöjdmagasin

Kyrkogatan 26
Vid Domkyrkan.

Personlig hygien

fordrar att ens linne blir ordentligt rentvättat. Koka det med Tomtens Tvättpulver. Ni kan då vara lugn. Det blir fullkomligt rent.

HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — —"

"— — med gedigen och fint kultiverad ton — — —"

SÄGER DAGSPRESSEN

Bör ej saknas i något svenskt hem!

PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTÄLT ELLER BOKHANDEL!

CITY Skodon

Bäst och största urval. Billigast.

51 Kungsgatan 51

angelaenhet, vågar bedja Redaktionen godhetsfullt taga initiativ till ett dylikt förfaringsätt även i vårt land genom upplåtande av plats i Eder tidning för dylika annonser.

Det gäller naturligtvis att få dessa flickor utplacerade i goda hem på landet eller på ett ordentligt arbetsfält, om de för framtiden skola kunna räddas och bliva nyttiga samhällsmedlemmar. Faran för dessa kvinnor är ju, att de, om de vid utskrivningen härifrån icke ha något arbete, åter och åter komma hit. Det är för att om möjligt slippa få dem att gå ut och in i anstalten, utan i stället få dem till att bli goda och dugliga arbetare i samhället, som jag dristar mig tillskriva Eder.

Jag tilläter mig sluta med några ord ur Kvinnornas Tidning: "Vad vi behöva är färre reformatorer, men flera som verkligen uträtta något". I hopp om att dessa mina rader komma att leda till några initiativ och goda resultat, vill jag endast till slut tillägga, att alla upplysningar som önskas, med största beredvillighet skola bliva lämnade.

Högaktningsfullt
Ingrid Wisén.
Assistent vid Statens tvångsarbetsanstalt i Landskrona.

Sommarmöbler

Trädgårdsmöbler
Hängmattor
Vilstolar
Lastvagnar
Crockettspel m. m.

Göteborgs Slöjdmagasin

Kyrkogatan 26
Vid Domkyrkan.

Personlig hygien

fordrar att ens linne blir ordentligt rentvättat. Koka det med Tomtens Tvättpulver. Ni kan då vara lugn. Det blir fullkomligt rent.

och rörelse. Hon tackade honom o-hörbart.

Han stängde vagnsdörren, sade "hem!" till kusken och vände sig bort. Vagnen rullade bort.

Då brast något i Marions inre. Hennes andra jag: kvinnan, den verkliga kvinnan, den hos henne, som hon låtit hungra och törsta och hållit nere, reste sig och ropade förtvivlat: "Förlåt honom! Vad är livet utan honom. Tänk på dessa sista 10 år. Fanns där en dag under dessa långa år då du inte längtade att bara få se honom. Fanns där en enda dag, som du inte gärna hade ofratt din rikedom och lyx för en koja med honom? Och nu har han åter kommit i ditt liv. Han älskar dig ännu. Skall du förlora honom på nytt? Du var ofördragsam och du vet det. Gå tillbaka till honom, knäböj på gatan och bed om hans förlåtelse. Fort! Fort! — innan det blir försent.

Den andra kvinnan hos henne, hon som övergivit honom, slöt sina öron. "Nej, nej, jag hade starka skäl för att bryta med honom, och dessa skäl äro de samma i dag som för tio år sedan."

Den som övertog rollen.

Av MARY CHOLMONDELEY.

Övers. fr. engelskan för denna tidning av —.

Var och en hade brätt att komma hem. Marion dröjde ett ögonblick i samtal med regissören, och så gingo de ut tillsammans genom den kungliga logens privat-utgång, där hennes vagn väntade. Just som de nådde dörren kallade någon på regissören, och en vaktmästare släppte ut henne.

Vid sidan om vagnen i regnet stod Delacour och höll vagnsdörren öppen. Han var klädd i en trådsliten överrock och höll sin hatt i handen.

Åter möttes deras ögon i en lång blick. Hans, dyster, melankolisk, ödmjuk, hade en bön i sitt djup.

Hon tycktes innesluten i ett stålharnesk, som omöjliggjorde både ord

Personlig hygien

fordrar att ens linne blir ordentligt rentvättat. Koka det med Tomtens Tvättpulver. Ni kan då vara lugn. Det blir fullkomligt rent.

angelaenhet, vågar bedja Redaktionen godhetsfullt taga initiativ till ett dylikt förfaringsätt även i vårt land genom upplåtande av plats i Eder tidning för dylika annonser.

Det gäller naturligtvis att få dessa flickor utplacerade i goda hem på landet eller på ett ordentligt arbetsfält, om de för framtiden skola kunna räddas och bliva nyttiga samhällsmedlemmar. Faran för dessa kvinnor är ju, att de, om de vid utskrivningen härifrån icke ha något arbete, åter och åter komma hit. Det är för att om möjligt slippa få dem att gå ut och in i anstalten, utan i stället få dem till att bli goda och dugliga arbetare i samhället, som jag dristar mig tillskriva Eder.

Jag tilläter mig sluta med några ord ur Kvinnornas Tidning: "Vad vi behöva är färre reformatorer, men flera som verkligen uträtta något". I hopp om att dessa mina rader komma att leda till några initiativ och goda resultat, vill jag endast till slut tillägga, att alla upplysningar som önskas, med största beredvillighet skola bliva lämnade.

Högaktningsfullt
Ingrid Wisén.
Assistent vid Statens tvångsarbetsanstalt i Landskrona.

Sommarmöbler

Trädgårdsmöbler
Hängmattor
Vilstolar
Lastvagnar
Crockettspel m. m.

Göteborgs Slöjdmagasin

Kyrkogatan 26
Vid Domkyrkan.

Personlig hygien

fordrar att ens linne blir ordentligt rentvättat. Koka det med Tomtens Tvättpulver. Ni kan då vara lugn. Det blir fullkomligt rent.

MODERNA FRANSKA
FROTTEER

Gillblads

TVÄTT- OCH SOLÄKTA
ENORMT MÖNSTERURVAL

Holger Bille TANDKLINIK

Vitfellsplatsen 1 B. Tel. 19340. Göteborg.
(Mitt emot Engelska kyrkan).
Mottagningstid vard. 10-3, sönd. 11-12.
Specialité: *Löständer* alla slag. Guld-
arbeten, guldbyggor och
guldstiftänder.
Resande kunna erhålla sina arbeten på dagen.

HÄLSOVÅRD.

SVETTNING OCH SOLSTYNG.

"Jag sveder ikke, jag kun transpirerer!" säger man i Danmark. Och i allmänhet söker man också hos oss undvika det oestetiska fatala ordet. Lyckligtvis kan man icke undvika *saken* under den varma tiden, då just transpirationen är ett av naturens verksamaste skydds- och preventivmedel mot sjukdomar. Vår kroppstemperatur håller sig, som vi veta, under normala förhållanden på 37° cels. och då denna värme grad ju överstiger den omgivande luftens, så avundstas oavbrutet värme från kroppen, desto mer ju större temperaturskillnaden är. Om emellertid denna avundstning hämmas, så ökas hastigt kroppsvärmen och ett s. k. "solstyg" äger rum. Svettningen är den säkerhetsventil som skyddar mot denna fara. Fuktheten avkyler huden hastigare och det är därför av vikt att genom förnuftiga kläder underlätta den regelmässiga avundstningen, och icke hämma eller försvåra densamma genom förvarma eller trånga klädesplagg, höga kragar, korsett eller dylikt. Också stark rörelse i värmen o. sol böra häst undvikas, såväl som förtärande av bier, som ökar kroppsvärmen för ögonblicket. Solstyg visar sig i stor svaghet och apati, släpande gång och stark törst, ansiktet blir rött, stark svettning inträder, häftigt huvudvärk, öronsusning och det svartnar för ögonen, gången blir osäker, ansiktsfärgen blir efter hand blåaktig, ögonen tråda

Dagligen

bör det påpekas för Eder att begagna YVY-tvålen. När Ni en gång använt den, så använder Ni ingen annan toalettvål än YVY-tvålen. Sprucken och fnarrig hud undviks, finnar, fräckar och pormasker försvinnas, ett ungdomsfriskt, behagligt yttre framträder och bibehålles till älderdomens afton.

Yvy-tvålen säljes i varje affär i hela landet.

Österlin & Ulriksson,
Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

fram och nervryckningar inställa sig. Hjälp lämnas skyndsammast på så sätt, att man skaffar den sjuke till ett svalt, skuggigt ställe, stöder huvudet högt, lossar alla kläder, stänker kallt vatten på huvud och bröst, låter den angräpnade dricka stora kvantiteter vatten, gnider hans händer och fötter med klämörörelser tills medvetandet kommer igen. Vid olycklig utgång blir pulsen allt långsammare, den sjuke allt mer stilla och döden inträder.

Under den nu plötsligt inträdda värmen kan det ju vara av intresse att hava reda på ovanstående!

Den tålige läraren hade länge förväntat sig att bibringa Petterson något vetande och utbrister till slut: — Kära Petterson, du borde överge studierna och återvända till vår modernärning samt gå efter plogen.

Efter ytterligare ett misslyckat upplysningsförsök, utropar han förtvivlad: — Jag sade, att du borde gå efter plogen! Förlåt mig, Petterson, det är förre plogen du bör gå!

Herr Kvist: — Ser du, utvecklingens lag är denna: Vi äro klokare än våra fäder, och de voro klokare än sina fäder, o. s. v.

Herr Blad efter en stunds funderande: — Min snälle Kvist, så inskränkt din farfar måtte ha varit!

Tänk så lätt aluminiumkärnen återfås sin silvergänsande yta, då de poleras med "Zelos Aluminiumputs".

Priset är endast 45 öre pr burk.
Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

Ett manligt ord.

Som bekant inforrades i anslutning till utredningen av den vid årets riksdag fallna frågan om kvinnors tillträde till statstjänst uttranden från olika verk och institutioner. I allmänhet har man slagit för sig med båda händerna och sagt: — På andra områden kunna kvinnorna helt säkert duga men icke här i vårt verk, absolut icke här!

På ett och annat håll har man emellertid icke lyst denna paniska förskräckelse att lämna kvinnorna rum och möjlighet till fri och öppen tävlan.

Karolinska institutets lärarekollegium förklarade sålunda, att det ingen invändning hade att göra mot att kvinnor upprätthölle befattningar vid Karolinska institutet.

Professor Israel Holmgren yttrade därjämte till protokollet att han ej kunde finna att lagbestämmelser om hinder för kvinnors tillträde till vissa befattningar vore berättigade annat än beträffande sådana befattningar där kvinnligt kön i och för sig verkligen omöjliggjorde tjänstens skötande, även om kropp- och själskrafter, kunskaper, duglighet o. s. v. funnes i tillräcklig grad. *Han ville för sin del hålla före att inga sådana tjänster funnes, utan att, där så tycks vara fallet, uppfattningen endast berodde på vana och hävd. Professor Holmgren ansåg därför undantagsbestämmelser principiellt obefogade.*

På två dagar

Framkallning o. kopiering omsorgsfullt och billigt.

PAPPERSHANDELN
HILDING CARLSSON, HUSARGATAN 23.

Ur sminkets historia.

Tro ej att bruket att sminka sig är något säregt för den nyare tiden. Redan hos de gamla judarna var sminket känt. Jeremias talar om kvinnornas "tvål och glödande smink" såsom något mycket vanligt. Om Jesebel säges att hon tvädde sig med skummande vatten och svärtade sina ögonbryn med mörka färger.

Även kvinnorna i Egypten och Mindre Asien kände tidigt konsten att påhänga sig dött hår". Till vad kraft och verkan förmåler icke historien. Troligen till ingen alls, ty kvinnorna hava i alla tider, när det gällt deras eget gebiet, varit ett genstörtigt släkte. Man använde även satiren som vapen mot den kvinnliga fåfången. Så skrev någon gång på 1600-talet den tyske epigramdiktaren Logau:

"Jungfrur, viljen I er sminka, lyden då ett råd av mej, blanda olja uti färgen, vattenfärger hålla ej."
Man förstår inte riktigt det manliga missnöjet — det har i alla tider varit för att behaga just männen, som kvinnorna varit så måna om sitt yttre.

"Kinder och ögonbryn, med vilka du till slavar oss gör, målar slavinnans konst, när hon dig om morgonen klär".

Även hunnernas kvinnor, hos vilka man ju inte tänker sig någon förkonstling och särskild ångslan för utseendet, synas, efter de fynd man gjort, i gamla gravar, hava använt skönhetsmedel.

Under medeltiden tog bruket av färger och salvor som skönhetsförbättrande medel, särskilt till fyllnad av rynkor, sådan omfattning, att prästerskapet inledde ett häradstäg däremot i sina predikningar. Man har i behåll en förordning från 1400-

Bråsth Konditori

Victoriagatan 1 B (hörnet av Storgatan)
REKOMMENDERAS.

J. BLIXT, Skoaffär

Dam-, Herr- och Barnskodon. Solida och moderna varor.
Kungstorget 1 (Götahallen).
Bazaren 45 & 47, Kungstorget.
Nya Sjömanshemmet åt 1:sta Långgatan.
Skanstorget 5.

NU INKOMMET, till dagens lägsta priser!

Handvävda, färgäkt Bomullstyger, stor sortering. Ylletyger, Vijella, Flaneler, till klädningar och blusar. Blekta och oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjorttyger, Möbelytyger, Gardiner, Borddukar, Bolstervar, Sängtäcken, Linnevävnader, Handdukar och Duktyger, bästa kvalitet. Lahmans Herr- och Damunderkläder. Strumpor. Snörliv. Näsdukar. Förkläden. Prima Bomulls- och Ullgarner.

Bertha Anderson, 15 Korsgatan 15

Alla slags kopparslagerarbeten utföras. Förteningar verkställas med kemiskt rent tenn.

Johnson & Carlson, Husargatan 24. Tel. 4111.

Damblusar!

i Crepe de chine, siden, Louviska, poplin, voile. Perkalblusar 4:50. Klädningar i Shantung, musslin, voile, frotté. Bomullsklädningar 9:50. Kjolar finnas på lager.

O. F. Hultberg, Blusaffär
Husargatan 40

talet, utfördad i Strassburg, i vilken kvinnorna förbjudas att använda "dyra tvålar och färger ävensom att påhänga sig dött hår". Till vad kraft och verkan förmåler icke historien. Troligen till ingen alls, ty kvinnorna hava i alla tider, när det gällt deras eget gebiet, varit ett genstörtigt släkte. Man använde även satiren som vapen mot den kvinnliga fåfången. Så skrev någon gång på 1600-talet den tyske epigramdiktaren Logau:

"Jungfrur, viljen I er sminka, lyden då ett råd av mej, blanda olja uti färgen, vattenfärger hålla ej."
Man förstår inte riktigt det manliga missnöjet — det har i alla tider varit för att behaga just männen, som kvinnorna varit så måna om sitt yttre.

Hur skall striden utfalla.

Sedan månader tillbaka pågår en strid, vars slutliga utfall icke kan förutsägas. Den gäller — den korta klädningen! De tongivande modemagasinerna i Paris dekreterar att den korta kjolen skall försvinna och ersättas av sin motsats — den långa kjolen. Det ganska sällsynta fallet har inträffat, att kvinnorna icke synas vilja lyda denna order. Sådant har under det senaste decenniet förekommit. Krinolinerna blev t. ex. icke återinförd och byxmodet blev aldrig populärt.

Och nu den långa kjolen! De pariska modekonstnärerna stå handfallna. Men de hoppas, att det nya modet snart skall slå igenom åtminstone ifråga om sällskapstoaletterna. Själva kjolens grundlinje hålles ännu kort, men genom nedhängande snibbar, tungor och fran-

KÖP KÖP
AKTIEBOLAGET
Bröd
Majornas Ångbageri's
KÖP KÖP

Amalia Gustafssons

Saluhallen 21-23
förstklassiga Charkuterivaror
rekommenderas. Tel. 1976.

DAMER, SEN HIT!
Champonering med friserung utföres för 2:75 Hårbehandling för mjäll och håravfall med elektriska strålar eller vibration, 10 gånger 15 kr. Brudar klädas billigt. Ansiktsbehandling. Hårarbeten, även eget hår omarbetas, hämtas efter tillfälle. Elever emottagas.
Andrés Damfrisersalong
(Inneh. Anna Smitt). 2:a Långgatan 32. Tel. 42259. Närmaste spårvägsställeplats: Värmlandsgatan.

Plats sökes.

1 Mjölkerska,
1 Diskerska,
1 plats som husa,
2 Sömmerskor,
1 ung flicka med ett barn på 2 år söker plats på landet.
Alla upplysningar bliva mot diskretion beredvilligt meddelade genom hänvändelse till *Tvångsarbetsanstaltens i Landskrona Platsaffärsbyrå.*

Yllefilter

utsäljes billigt direkt från lager.
S. ERICSONS KLÄDESLAGER.
Järntorget 3, Wilsons hus, 2:a vån.
Öppet 8-7.

sar försöker man bana väg för kjolen, som strävar mot golvet.

I fråga om promenaddräkterna triumferar ännu, t. o. m. i Paris, den korta kjolen. Kanten befinner sig minst åtta tum från marken.

Även i fråga om baltoaletten håller sig den korta kjolen kvar. Orsaken? De modärna danserna skulle vara omöjliga och verka förryckta i en lång kjol!

De enda som längta efter att det nya modet skall segra synes vara karaktärrskådespelerskorna. Man förstår dem! Det måtte vara utomordentligt svårt att spela stor och gripande tragedi i en klädning av det mycket korta slaget.

Slutomdömet? Med litet tålmod kommer nog den långa klädningen, som sopar och fejar golv, trottoarer och gator! Kunna kvinnorna häjda den på dess väg nedåt och få den att stanna på en förnuftig nivå, ja, då betyder det ett ståtligt kvinnligt framsteg.

Medicinsk

Hårbehandling jämte rationell hudvård i massag och medicinsk huvudbad med och utan elektricitet.
Ansiktsbehandling, Manicure, Pedicure.

MIA LILJEFORS

Ex. massög

Carl Gustafsgatan 16. Telf. 154 20

Telefonnumret

KVINNORNAS TIDNING

är

18070

REGNKAPPOR

utsäljes billigt direkt från lager

S. Ericsons Klädeslager

Järntorget 3, Wilsons hus,

2:dra vån. — Öppet 8-7.

ARLA MJÖLK

Distribution på glasflaskor.

Tel. 85 78, 36 99

ARLA MJÖLKSERVERING

Drottninggatan 13. Tel. 90 96.

Nytt halvår!
Förnya i god tid prenumerationen på
Kvinnornas Tidning.
Pris för halvåret Kr. 3: 75!
Prenumerera på närmaste postkontor eller på tidningens Expedition,
Vallgatan 27, Göteborg

skulle skaffa sig hans adress från regissören strax på morgonen, gå till honom, offra sin stolthet och bönfalla honom att komma igen till henne. Hon hade varit alltför stolt. Äntligen insåg hon det. Hon skulle erkänna det. Hon hade icke varit lojal. Hon skulle erkänna det också. Hon var så trött på sitt nuvarande liv, fullt av kval, att hon ville erkänna vad som häst: Och han älskade henne ännu! Gud vare tack! Och Gud vare tack också för att hon var rik. Ty han var fattig, det såg man. Vilken lycka att få dela med sig åt honom. Och hon var ännu tilldragande. Hon hade ännu friare. Och hon var ännu vacker. Allt vad hon ägde, allt vad hon var skulle tillhöra honom. Och minnet av de sista tio åren, lik en tryckande nattmara, skulle försvinna. Hennes tidigare ungdom hade också varit en nattmara, hennes olyckliga hem, fadern en drinkare, och modern dog av ett brustet hjärta. Även dessa minnen hade bleknat. Efter föräldrarnas död kom hon till en rik, välvilleg man vulgär faster, som adopterat henne. Och nu stod hon ensam. Smärtan skulle domna, hungern och törsten

upphöra. Icke mer det tysta ensamma hemmet att komma hem till efter nöjen och förströelser; sömlösa nätter eller orolig sömn och så den bleka dagern genom gardinerna. Lyckan skulle äntligen komma.

Hon grät sig i sömn. Följande morgon, så tidigt som möjligt var hon vid teatern. Regissören var mitt i sin vanliga paroxysm av ångslan och dåligt humör, som alltid föregick en premiär. Han hade knappt tid att tala ett enda ord med henne. Något fattades i sceneriet i sista akten, ljuskrokan var häller inte färdig. En av birollerna hade fått influensa och måste ersättas, och förste maskinisten hade vrickat handen.

"Endast ett ögonblick", sade Marion, då han kom rusande till henne och nästan fräste — "jag ville bara be om mr. Delacours adress. Jag skulle gärna vilja säga honom några ord om — om hans roll. Där finnas ett par småsaker..."

"Delacours adress?" sade regissören — "den vet jag inte. Ack — så — jo!" — Han rev ut ett blad ur sin annotationsbok. Men så såg han på henne. "Gå inte till honom. Skicka

efter honom, om ni måste tala med honom, eller vänta på honom här. Han kommer om en timmes tid, d. v. s. han skulle komma, och kommer, om Smith gör sin plikt. Jag har mutat Smith att inte lämna honom ur sikte dag eller natt, och att föra fram honom här på bestämd tid. Men gå inte till honom. Jag förmodar ni vet att han..."

"Han är gift", framprässade Marion.

Regissören skrattade överlägset.
"Han super, min bästa fröken. Han super. Han har just lämnat ett rådningshem. Men var inte orolig. Om Smith håller uppsikt, så går allt bra, och Smith sköter sig nog. Se inte så förskräckt ut! Smith är van att sköta om honom. I går kväll var han aldeles nykter. Han är alltid bäst kort efter ett anfall. Så, ni stannar inte? Bättre fara hem. Här är dragigt och kallt. Vi ses senare."

Marion åkte hem och stängde in sig i sitt rum. Men det var onödigt att rigla dörren. Hon var ensam i hela världen, ensam i sitt vackra, tomma hus, där hon alltid varit ensam, redan innan fastern dog och testamenterade

det till henne. Och nu — ensam för alltid. Och i går hade hon hoppats, vad hade hon icke hoppats! Hon hade sett honom där i sin hoppfulla dröm. Han skulle förvandla det till ett hem, glad, glänsande, intagande som alltid, trots alla sina fel. Och hon skulle älska, beundra, tillbe. Hon hade hört steg av små lätta barnafötter dansa genom korridorerna, leka i förhallen, nu så tom. Och nu.

En drinkare.
Hon ryste. Hon hade sett denna last på allt för nära håll. Aldrig skulle hon glömma, vad hennes hem varit. Det förlutna blev levande än en gång med all dess ousägliga vidrigt, med känslan av ett krämedel, all förnedring, all våldsamt och däremellan ytlig ånger och sentimentala tårar. Kallsvetten bröt fram på hennes pannna.

Räddad i sista ögonblicket! Tänk om inte regissören råkat nämna det, så hade hon nu givit sitt löfte oåterkalleligt till en drinkare, åter börjat sjunka i det moras, ur vilket hon en gång blivit räddad. Det var dock ett barnhärtigt öde, som en gång skilt den åt. Hur dåraktigt av henne att

sörja och sakna under alla dessa år, då hon bort sjunga lovsånger till den gudomliga kärlek och vishet, som vakat över och beskärmat henne!

"O, Gud vare tack! Gud vare tack! stönade hon. Hennes andra jag, den stackars döende kvinnan i hennes själ reste sig från dödsbänken och ropade till henne, ropade vansinnigheter. Om en viss röst blivit allt för länge nedtystad, så tycker man till slut, att vad den säger är vansinnigt.

"Tag honom ändå tillbaka", flämtade den döende rösten. "Gift dig med honom. Offra dig för honom dag och natt. Rädda honom. Hjälp honom att resa sig. Du älskar honom. Kärleken kan göra det; den är det enda som kan göra det."

"Jag kan inte, jag kan inte", jämrade Marion. "Mor försökte, men det var till ingen nytta."

"Gör som hon, försök även om du misslyckas."

"Jag kan inte, han skulle krossa mitt hjärta."

"Låt honom krossa det."

Marion kvävde den förfärliga befallande rösten med raseri — och se-

dan grät hon, som om hjärtat skulle brista.

Och "rösten" vågade icke mer höja sig.

Stycket hade en storartad framgång. Delacour, som nyligen återvänt från Amerika, gav liv åt dramat. Lenore var den första att erkänna det, ehuru framgången var på hennes bekostnad. Hennes roll verkade hästendast bakgrund till hans glänsande uppträdande.

Stycket gick och gick.

(Forts. i nästa nr.)

Ett gott råd.

Syrener bevaras friska länge, om man efter nedplockningen uppskär kvistarna ett litet stycke och därpå låter dem stå en stund i kokhett vatten. Man vakte sig dock för att låta ångan nå blommorna. Bäst är att låta buketten luta över det med det heta vattnet till hälften fyllda kärlet och noggrant övertäcka detta med papper eller en handduk. Det friska vatten var i det sedan nedsättas bör äga rumsvärme.